

På den svære måde

Ugens vers

"Jeg venter på Herren, der har skjult sit ansigt for Jakobs hus, jeg sætter min lid til ham" (Es 8,17).

Introduktion

I en brændende bygning i New Yorks bydel Harlem sad en blind pige i en vindueskarm på fjerde etage. Brandfolkene var blevet desperate. De kunne ikke få plads til stigevojnene mellem bygningerne, og de kunne ikke få hende til at springe ned i et net, som hun selvfølgelig ikke kunne se.

Til sidst kom hendes far og råbte gennem megafonen, at der var et net, og at hun skulle springe, når han sagde til. Pigen sprang, og var så fuldstændig afslappet, at hun ikke brækkede noget og ikke engang forstrakte nogen muskel i sit fald fra fjerde etage. Fordi hun helt og fuldt stolede på sin far, gjorde hun, hvad han sagde, der var bedst for hende, da hun hørte hans stemme.

Gud ønskede det bedste for sine børn og for sit folk, og han lovede at beskytte dem. Men de afviste den blide og stille måde, hvorpå han først henvendte sig. Derfor var han nødt til at tale til dem med et brøl og en oversvømmelse.

Hvad kan vi i dag lære af deres fejl?

Ugens tekster

- Es 7,14-16
- Es 7,17-25
- Es 8,1-10
- Es 8,11-15
- Es 8,16-22

En opfyldt profeti

Es 7,14-16

I Es 7,14-16 er Immanuel et tegn, der er kædet sammen med Akaz' specifikke dilemma: Før barnet Immanuel er gammelt nok til at skelne mellem godt og ondt, "skal det land lægges øde, hvis to konger du gruer for" (Es 7,16). Disse ord henviser til landene Syrien og det nordlige Israel og deres konger (se Es 7,1-2.4-9) og gentager Guds løfte om, at deres magt snart ville blive udsløttet.

Es 7,15

Hvorfor nævner Esajas "tykmælk og honning", som drengen skulle spise?

Judas afgrøde og marker ville blive ødelagt af assyrerne (Es 7,23-25). Folket, heriblandt den gammeltestamentlige Immanuel, hvem han så end var (Es 7,14-15), ville blive tvunget til at spise nomadekost (Es 7,21-22). Men selv om de blev fattige, ville de have nok til at overleve.

2 Kong 15,29-30

2 Kong 16,7-9

1 Krøn 5,6.26

Hvornår gik profetien om Syrien og det nordlige Israel i opfyldelse?

Denne profeti hos Esajas blev givet omkring år 734 f.Kr. Som svar på Akaz' bestikkelse, gjorde Tiglat-Pileser III det, han sikkert ville have gjort alligevel. Han knuste den nordlige sammenslutning, besejrede Galilæa og det nordlige Israels transjordanske områder. Han bortførte en del af befolkningen og gjorde områderne til assyriske provinser (734-733 f.Kr.). Resten af Israel blev reddet, da Hosea efter at have myrdet kong Peka overgav sig og betalte skat. I år 733 og 732 f.Kr. indtog Tiglat-Pileser Damaskus, Syriens hovedstad. Dernæst gjorde han Syrien til en assyrisk provins. Indenfor to år efter Esajas' forudsigelse var Syrien og Israel besejret, og det var helt slut for de to konger, som havde truet Akaz.

Kort tid efter at Salmanassar V erstattede Tiglat-Pileser III i 727 f.Kr., begik kong Hosea politisk selvmord ved at gøre oprør mod Assyrien. Assyrerne indtog hovedstaden Samaria i 722 f.Kr. og deporterede tusindvis af israelitter til Mesopotamien og Medien, hvor de med tiden blev assimileret og mistede deres egen identitet (se Es 7,8). Gud havde kundgjort Akaz, hvad der ville ske med Judas fjender; og dette ville ske, selv om Akaz ikke havde sat sin lid til Assyrien.

Til eftertanke

Forestil dig, at du levede i det nordlige kongerige, mens alt dette foregik. Det ville være let at miste troen. Hvad kan du gøre i dag, så du lærer at holde din tro ved lige, så morgendagens vanskeligheder, når de kommer, ikke får dig til at vakle? Se 1 Pet 1,13-25.

Forudsete følger

Es 7,17-25

Hvad siger Herren, at der vil ske med landet? Hvorfor bør det ikke overraske os?

"Gang på gang opfordrede Gud det vildfarne Israel til at forny deres troskabspagt med ham. Profeterne kaldte meget blidt på folket, og når de indtrængende opfordrede dem til at angre og leve et nyt liv, bar deres ord frugt til Guds ære" (Ellen White, *Profeter og konger*, s. 159).

For Akaz, som var en frygtens mand snarere end en troens mand, var de gode nyheder fra Gud, at Syrien og Israel ville blive udsløttet. Den dårlige nyhed var, at Assyrien, den forbundsfælle og "ven", som han havde valgt til at hjælpe sig, ville vise sig at blive en langt farligere fjende, end Syrien og Israel havde været. Ved at afvise Guds tilbud om befrielse var Akaz sikret nederlag. Hvis Akaz følte, at hans verden nu var ved at falde fra hinanden, ville det blive meget værre i fremtiden.

"Det er bedre at søge tilflugt hos Herren end at stole på stormænd" (Sl 118,9). Hvordan kunne Akaz stole på, at Tiglat-Pileser III ville være tilfreds med kun at tage de nordlige riger og respektere Juda? Assyriske skrifter som deres egne kongelige annaler viser, at deres tørst efter magt var uslukkelig.

2 Kong 16,10-18
2 Krøn 28,20-25

Hvad skete der med Akaz? Hvilket åndeligt princip ser vi i det, der skete? Hvorfor bør vi ikke overraskes over hans handlinger?

2 Krøn 28,20-23 opsummerer tydeligt resultatet af, at Akaz bad Assyrien om hjælp i stedet for at have tillid til Herren.

Til eftertanke

Vores naturlige tendens er at stole på det, vi kan se, føle, smage, røre ved – det, som hører denne verden til. Men vi ved, at de vil forsvinde. Læs 2 Kor 4,18. Hvad fortæller dette vers? Hvordan kan vi anvende dets budskab i vores egen tilværelse? Hvilken forskel vil det gøre for os, hvis vi gør det?

Hvad betyder et navn?

Es 8,1-10

Forestil dig, at du spillede bold sammen med Esajas' anden søn. Inden du nåede at sige: "Maher-Shalal Hash-Baz, kast bolden til mig", ville det være for sent. Men betydningen af hans navn er ligeså lang: "hastigt bytte, hurtigt rov".

Es 8,4

Navnets budskab har tydeligt noget at gøre med en hurtig erobring, men hvem erobrer hvem?

Es 8,1-10 forstærker budskabet i kap. 7. Før et barn nåede en vis alder, ville Assyrien tage krigsbytte fra hovedstæderne i Syrien og det nordlige Israel. Juda havde nægtet at lytte til Guds budskab om en sikkerhed, som blev sammenlignet med Siloas sagte rindende strømme i Jerusalem. Derfor ville det blive oversvømmet af Assyriens stærke magt, som blev sammenlignet med den store flod Eufrats oversvømmelser.

Fordi Akaz vendte sig mod Assyrien, viste Esajas' sønners navne hen til både Juda og det nordlige Israel: "hastigt bytte, hurtigt rov", men "en rest vender om". Hvorfor var der endnu håb? Fordi de stadigvæk havde håbet, "Gud er med os" (Es 8,10), også selv om Assyrien ville fylde Immanuels land (Es 8,8). Vi ser her det tema, som gennemsyrrer hele Esajas' Bog. Selv om der kommer en dom over Guds fjender i Juda og andre nationer i form af militære ulykker, lidelser og landflygtighed, vil Herren være med de trofaste af sit folk, dem, som vender om, og han vil føre dem tilbage til deres eget land.

Es 8,1-3

Hvorfor fortæller Esajas, at han med troværdige vidner nedskrev barnets navn, og at han havde ægteskabeligt samvær med sin kone ("profetinden")?

Tidspunktet for denne søns fødsel var vigtig for hans betydning som et tegn. Det samme tegn gjaldt for dette barn som for Immanuel: tiden, fra han blev undfanget og født, til Assyrien besejrede Syrien og Israel, ville være kortere, end det ville tage drengen at nå de tidlige udviklingstrin, hvor han kunne kalde på sin far og mor (Es 8,4). Da Esajas på juridisk vis nedtegnede drengens navn selv før, han var blevet undfanget, gjorde han drengen og hans navn til en offentlig profeti, der kunne bekræftes af de kommende begivenheder.

Til eftertanke

På trods af gentagne fejl fra Guds folks side var han alligevel villig til at frelse dem. Hvordan kan vi personligt anvende dette princip, især når vi falder, og kommer til kort i vores eget åndelige liv?

Intet at frygte, når vi frygter Gud

Es 8,11-15

I sin første tale som præsident talte den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt til en nation, som var modløs pga. den store depression. Han sagde: "Det eneste, vi har grund til at frygte, er frygten selv." Esajas' budskab til nedtrykte mennesker er: "Vi har intet at frygte, når vi frygter Herren selv." Gud advarede Esajas om ikke at frygte det, folket frygtede, men at frygte Herren (Es 8,12-13). I Åb 14,6-12 forkynder tre engle fx et budskab for hele verden: frygt Gud og giv ham ære i stedet for at frygte og give ære til den jordiske magt, som er fremstillet i dyret i kapitel 13.

Matt 22,37

Hvordan opfatter du udtrykket "frygt Gud"? Hvad betyder det, især når vi tænker på, at vi også skal elske Gud?

Sand frygt for Gud som hellig betyder, at vi accepterer ham som den allerøverste magt i universet. En sådan frygt overgår enhver anden frygt. Hvis han er for os, kan ingen røre os uden hans tilladelse. Hvis han er imod os, fordi vi har gjort oprør imod ham, kan vi løbe; men vi kan ikke skjule os.

Er tanken om at frygte Gud ikke en modsætning til 1 Joh 4,18? "Frygt findes ikke i kærligheden, for den fuldendte kærlighed fordriver frygten, for frygt er forbundet med straf, og den, der nærer frygt, er ikke fuldendt i kærligheden."

Der findes forskellige former for frygt. Hvis nogen med stor magt er din ven, og I har gensidig kærlighed, har du ikke en frygt for denne person, fordi du er bange for, at han eller hun vil såre dig. Men du har en form for frygt i og med, at du kender og respekterer personens magt og grænserne for jeres forhold.

Til eftertanke

Som kristne skal vi ikke elske verden og heller ikke det, som er i verden (1 Joh 2,15). Hvis vi tænker videre i de samme baner, er der da ting, som denne verden frygter, som vi som kristne ikke behøver at frygte? Hvad vil det fx være, og hvorfor behøver vi ikke at frygte dem? Men hvad frygter verden ikke, som vi som kristne bør frygte? Se fx Matt 10,28; Jer 10,2-3.

De levende dødes mørke

Es 8,16-22

Hvad taler dette afsnit om? Hvad har det med kong Akaz at gøre? Skriv ned, hvad du kommer frem til.

Akaz var dybt involveret i hedensk religion (2 Kong 16,3-4.10-15; 2 Krøn 28,2-4.23-25), som var stærkt forbundet med det okkulte (sml. 5 Mos 32,17 og 1 Kor 10,20: "det, der ofres, ofres til dæmoner"). Forskellige sider ved moderne trolddom har slående paralleller med ritualer fra Mellemøsten i oldtiden, som man kan se i ikke-bibelske skrevne kilder fra den tid. Mange New Age-skikke i dag er i virkeligheden enkle, nutidige manifestationer af de gamle okkulte skikke.

Esajas beskriver, hvordan fortvivlelse ville blive resultatet af at have tillid til ånder i stedet for tillid til Gud (Es 8,21-22). Denne beskrivelse passer nøjagtigt på Akaz. Den advarede kongen om, at folket ville forbande ham, fordi han ledte dem ind i det okkulte. Da Akaz døde, afveg man fra det normale i forhold til hans begravelse på grund af manglende respekt for ham. "Man ville ikke føre ham til Israels kongegrave" (2 Krøn 28,27).

3 Mos 20,27
5 Mos 18,9-14

Hvad siger disse tekster om det okkulte?

At holde sig fra det okkulte er et spørgsmål om troskab mod Gud. 1 Krøn 10,13-14 anvender følgende princip i forbindelse med kong Saul: "Således døde Saul, fordi han havde vist troløshed mod Herren og ikke havde fulgt Herrens befaling, men endda havde spurgt en dødemaner til råds og ikke spurgt Herren til råds. Derfor lod han ham dø og overdrog kongedømmet til David, Isajs søn."

Til eftertanke

Tænk over dit eget liv og de indflydelser, der omgiver dig. Hvordan bliver vi nærmest umærkeligt udsat for principperne bag ved det okkulte og af forskellige manifestationer af spiritualisme? Hvad kan vi gøre for at minimere denne indflydelse på os, selv om vi måske ikke helt kan undgå det?

Til videre studium

· Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, "Spiritismen", s. 444-453.

"På hebræernes tid var der mennesker, der ligesom vore dages spiritister hævdede at stå i forbindelse med de døde. Men Bibelen siger, at de 'afdødes ånder', som disse gæster fra den anden verden kaldtes, er 'dæmonånder' (sml. 4 Mos 25,1-3; Sl 106,28; 1 Kor 10,20; Åb 16,15). At søge forbindelse med afdødes ånder erklærede Herren for en vederstyggelighed; det var højtideligt forbudt, og blev straffet med døden. 3 Mos 19,31. Nu foragtes selve ordet trolddom. Påstanden om, at mennesker kan have forbindelse med onde ånder, betragtes som en myte fra den mørke middelalder. Men spiritismen, der tæller sine tilhængere i hundredtusinder, ja i millioner, har vundet indpas i videnskabelige kredse, er trængt ind i kirkerne og har fundet støtte hos lovgivende forsamlinger og hos kongelige – dette kæmpebedrag er blot en ny forklædning for de trolddomskunster, som blev fordømt og forbudt i gamle dage" (*Mod en bedre fremtid*, s. 448).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Drøft spørgsmålet om spiritualisme, som det forekommer i film, bøger, TV og populær kultur. Hvis der ikke kan gøres noget for at standse det, hvordan kan vi gøre andre opmærksomme på farerne i det, der for mange kun opfattes som harmløs underholdning? Hvorfor er en korrekt forståelse af de dødes tilstand vigtig for vores beskyttelse imod disse bedrag?**
- 2. Læs Es 8,20. Gengiv det med dine egne ord. Lad forskellige medlemmer i klassen læse deres version for de andre. Hvad siger Gud til os i dette vers?**
- 3. Drøft opfordringen om både at elske og frygte Gud. Kan vores kærlighed udspringe af vores frygt? Eller udspringer vores frygt af vores kærlighed?**

Resumé

I tillæg til profetens ord forstærker Gud advarselsbudskabet og håbet gennem Esajas' handlinger og familie: Den eneste sikre vej er at have tillid til, at Gud ved, hvad han gør. Han har både kærlighed og magt til at styre, beskytte og sørge for dem, som lader ham gøre det. For dem, der vender sig mod andre magter, er der kun mulm og mørke.

